

Державний вищий навчальний заклад
“Українська академія банківської справи
Національного банку України”

Препринт серії № UABS CP/2014/016

Жмакін С.А.

студент групи МП-22 V курсу юридичного факультету

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКРУТСТВА
СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ – ЮРИДИЧНИХ ОСІБ**

**Державний вищий навчальний заклад
«Українська академія банківської справи НБУ»
Юридичний факультет
Кафедра цивільно-правових дисциплін та банківського права**

Пояснювальна записка

до дипломної роботи

освітньо-кваліфікаційний рівень «магістр»

**на тему:
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКРУТСТВА
СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ – ЮРИДИЧНИХ
ОСІБ**

Виконав: студент 6 курсу, групи МП-22
спеціальності 8.03040101 «Правознавство»

Жмакін С.А.

Керівник: к.ю.н., доц. Жаренко В.Ф.

Рецензент: д.ю.н., професор Чернадчук В.Д.

2014 рік

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Постановка проблеми. Неплатоспроможність боржника суб'єкта підприємницької діяльності юридичної особи займає широкий сегмент відносин господарювання. Проаналізувавши чинне законодавство у сфері неспроможності (банкрутства), його недосконалість, постійні спроби законодавця до його реформування і покращення, нещодавні докорінні зміни у правовому регулюванні зазначеної сфери відносин, виникає потреба у широкоаспектному дослідженні суспільних відносин, які виникають при процедурах банкрутства суб'єктів господарювання (підприємництва), які мають статус юридичної особи з метою виділення нагальних проблем, що виникають при застосуванні норм законодавства про банкрутство. Значення обраної теми наукового дослідження окреслює теоретичну і практичну необхідність вирішення правовими засобами невіршених законодавцем проблемних питань, які виникли на ґрунті реформування відносин неспроможності.

Актуальність теми дослідження. Інститут неспроможності (банкрутства) є потужним стимулом для ефективної роботи суб'єктів підприємницької діяльності, зокрема юридичних осіб. Відносини неспроможності у своїй специфіці торкаються різних галузей права, таких як цивільне право, адміністративне право, трудове право, однак в силу предметних особливостей кожної з наведених неможливо виділити право неспроможності як підгалузь жодної них. Натомість специфіка предмету господарських відносин охоплює сферу регулювання відносин неспроможності.

Третя редакція Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», що набрала чинності з 19 січня 2013 року запровадила докорінні зміни норм, що регулювали устатковані відносини протягом більше десятку років. В той же час, на межі реформи склалася ситуація, за якої відносини банкрутства, зокрема банкрутства боржників, що мають статус юридичної особи, регулюються двома нормативно-правовими актами – Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» в редакції, що діяла до 19.01.2013 року та чинною редакцією Закону. З огляду на зміни, внесені до законодавчих актів, які регулюють відносини неспроможності значний сегмент даних відносин залишається малодослідженим.

Діюча нормативно-правова база, яка регламентує процедури відновлення платоспроможності та банкрутства є недосконалою в сучасних економічних умовах та призводить до того, що суди не мають єдиної позиції по її застосуванні на практиці. Очевидно, що така ситуація є не припустимою та потребує невідкладних змін та доповнень законодавства, що регулює процедуру відновлення платоспроможності та банкрутства, враховуючи важливе значення інституту банкрутства в

Україні, який займає одне з провідних місць в розвитку економічних відносин серед учасників господарського обороту.

Ступінь розробленості теми. Теоретичною основою наукового дослідження слугували праці вчених у галузі господарського, цивільного, адміністративного, права в межах, необхідних для висвітлення предмету дослідження, серед яких: Г. Ф. Шершеневич, В. Н. Хропанюк, В. М. Корельський, В. І. Прокопенко, М. Н. Марченко, Д. О. Карпенко, Н. Н. Рассолов, Н. І. Матузов, О. В. Смирнов, Т. І. Іларіонова та інші.

Окремі аспекти даної тематики у своїх працях досліджували: Б. М. Поляков, В. В. Джузь, В. В. Радзвильюк, Є. В. Сгара, А. В. Володін, В. М. Гайворонський, І. О. Вечірко та інші.

Проблематику відносин неспроможності, зокрема при провадженні у справах про банкрутство боржників, які мають статус юридичної особи, окреслювали у своїх працях: Б. М. Поляков, Р. Г. Афанасьєв, О. М. Бірюков, В. А. Бондик, В. М. Гайворонський, Г. А. Єрмілов та інші.

Однак, системні дослідження інституту банкрутства після набранням чинності нового Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» до теперішнього часу не проводились, внаслідок чого існує різноманіття ідей, підходів, термінології у вказаній проблематиці.

Мета і завдання дослідження. Мета дипломної роботи полягає в аналізі правової регламентації відносин неспроможності (банкрутства) юридичних осіб, вирішенні проблем у правовому регулюванні відносин неспроможності (банкрутства) даної категорії суб'єктів підприємницької діяльності, внесенні пропозицій по вдосконаленню законодавства, що регулює цю сферу відносин.

Для досягнення поставленої мети визначені такі завдання:

- розкрити сутність понять «неплатоспроможність», «неспроможність», «банкрутство», «відносини неспроможності (банкрутства)»;
- проаналізувати нормативно-правову базу регулювання відносин неспроможності (банкрутства) боржника юридичної особи;
- визначити особливості процедур, що застосовуються до юридичної особи у процесі відновлення її платоспроможності та банкрутства;
- проаналізувати проблеми правового регулювання відносин неспроможності (банкрутства) боржника юридичної особи;
- визначити перспективи і розвиток законодавства про банкрутство в частині регулювання відносин неспроможності (банкрутства) боржника юридичної особи;
- надати оцінку дотримання вимог щодо організації системи управління охороною праці при здійсненні професійної діяльності в офісному приміщенні арбітражного керуючого;
- проаналізувати виконання норм і стандартів щодо санітарно-гігієнічних умов роботи та безпеки в надзвичайних ситуаціях при

здійсненні професійної діяльності в офісному приміщенні арбітражного керуючого.

Об'єктом дослідження є врегульовані нормами господарсько-процесуального, господарського, цивільного, адміністративного, трудового права суспільні відносини, які виникають в процесі здійснення судових процедур відновлення платоспроможності та банкрутства юридичних осіб – суб'єктів господарювання.

Предмет дослідження – є закони та інші нормативно-правові акти, що регулюють відносини неспроможності (банкрутства) юридичних осіб в Україні.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети у процесі дослідження застосовані загальнонаукові і спеціальні методи. В основу методології дослідження було покладено діалектичний метод наукового пізнання, що дало змогу розглянути розвиток національного законодавства про банкрутство та його складової з часу започаткування відносин неспроможності (банкрутства), процедур які застосовуються до боржників юридичних осіб у процесі банкрутства у взаємозв'язку з об'єктивними передумовами вдосконалення нормативно-правового забезпечення інституту банкрутства.

Використання системно-структурного аналізу при дослідженні особливостей процедур, що застосовуються в процесі відновлення платоспроможності та банкрутстві юридичних осіб та використання формально-логічного методу дозволило сформуванню понятійно-категорійний апарат дослідження. Та дозволило визначити ряд фундаментальних понять, такі як «неплатоспроможність», «неспроможність», «банкрутство», «відносини неспроможності (банкрутства)».

Застосування формально юридичного методу дало змогу з'ясувати зміст правових норм, що виокремлюють особливості правового становища боржника, що має статус юридичної особи в судових процедурах, що можуть застосовуватися при провадженні у справі про банкрутство. За допомогою порівняльно-правового методу відбулося співставлення особливостей провадження у справах про банкрутство боржників юридичних осіб при застосуванні загального, спеціального і спрощеного порядків провадження у справі про банкрутство, таких боржників.

Ступінь вирішення проблеми в дослідженні та практичне значення одержаних результатів наукової роботи полягає в тому, що наукове дослідження окреслює законодавчі нововведення провадження у справах про банкрутство юридичних осіб, визначає актуальні проблеми вирішення, яких є нагальним перш за все для інтенсивного розвитку ринкових відносин України, розвитку правового верховенства та удосконалення вітчизняного законодавства у специфічній сфері відносин – банкрутства. Положення даної роботи можуть бути використані у навчальних цілях, при прийнятті законодавчих та інших нормативно-

правових актів, що регулюють відносини неспроможності (банкрутства) юридичних осіб.

Структура і обсяг роботи. Дипломна робота складається із вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Повний обсяг роботи складає 114 сторінок, список використаних джерел – 11 сторінок (105 найменувань), додатки на 32 сторінках.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

У першому розділі дипломної роботи *«Загальна характеристика інституту банкрутства»* висвітлено періоди історичного розвитку та становлення конкурсного процесу як попередника інституту банкрутства у різних країнах світу, починаючи від його зародження у Стародавньому Римі. Досліджено розвиток конкурсного процесу на території сучасної України доби Київської Русі, царської Росії та радянського періоду.

Висвітлено становлення і розвиток національного законодавства про банкрутство з років незалежності і по наш час. Висловлено оцінку розвитку законодавства про банкрутство, з огляду на його відповідність розвитку економічних відносин в Україні. Досліджено прогресивні нововведення реформування законодавства про банкрутство.

Досліджено сутність, поняття та зміст відносин неспроможності. Висвітлено склад відносин неспроможності. За допомогою порівняльно-правового методу співставлено відносини неспроможності з іншими суміжними відносинами. Досліджено правову природу відносин неспроможності та їх місце у системі права.

Особливу увагу приділено основоположним поняттям такі як: *«відносини неспроможності»*, *«неплатоспроможність»*, *«банкрутство»*.

У другому розділі *«Судові процедури, які застосовуються щодо боржника – юридичної особи»* проведено аналіз загального, спеціального і спрощеного порядків провадження у справі про банкрутство в контексті їх застосування до боржника, що має статус юридичної особи.

Висвітлено порядок, підстави, строки подання та зміст заяви про порушення справи про банкрутство як кредитором, так і боржником. Проаналізовано судові процедури, що застосовуються до боржника – юридичної особи (розпорядження майном, санація, ліквідація) та особливості їх введення господарським судом.

Проведено порівняльний аналіз ряду новел досліджених судових процедур, введених новою редакцією Закону України *«Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»* у порівнянні з попередньою його редакцією.

У третьому розділі *«Проблеми та шляхи вдосконалення законодавства про банкрутство»* визначені проблеми правового регулювання відносин неспроможності (банкрутства), досліджено прогалини у законодавстві про банкрутство та сформовано пропозиції щодо шляхів вдосконалення діючого законодавства про банкрутство.

У четвертому розділі *«Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях при провадженні діяльності арбітражного керуючого»* окреслені проблеми техніки безпеки в офісі арбітражного керуючого, необхідність дотримання вимог нормативно-правових актів, що регулюють питання охорони праці.

Досліджено організаційні основи дотримання законодавства про охорону праці. Досліджено зміст внутрішніх документів, які визначають організацію охорони праці та порядок визначення відповідальних осіб. У результаті здійснення загальної характеристики системи управління охороною праці зроблено висновок, що вона організована на належному рівні і забезпечує реалізацію передбачених законодавством заходів щодо створення безпечних умов праці для усіх співробітників.

Проаналізовано дотримання норм санітарно-гігієнічних умов праці, зокрема, розміру приміщення, температури повітря, вентиляції, освітлення, виробничого шуму. Звернено особливу увагу на особливості охорони праці при роботі працівників з персональними комп'ютерами.

У висновках підведені загальні підсумки дослідження, сформульовано основні положення щодо правового регулювання банкрутства суб'єктів господарювання – юридичних осіб, вказано шляхи удосконалення правового регулювання банкрутства в Україні.

ВИСНОВКИ

При написанні наукової роботи сформовані теоретичні підсумки правового регулювання відносин неспроможності (банкрутства) суб'єктів господарювання – юридичних осіб. Проаналізовано чинне законодавство у сфері неспроможності (банкрутства), з огляду на практичні проблеми його застосування можна констатувати його недосконалість. Зазначене підтверджують численні спроби законодавця до його реформування і покращення. Досліджено судові та позасудові процедури, які застосовуються до юридичної особи. Наведено нагальні проблеми, наявні при практичній діяльності учасників провадження у справі про банкрутство з огляду на особливості провадження у справі про банкрутство боржника – юридичної особи та висловлено рекомендації щодо подальшого вдосконалення законодавства у сфері банкрутства.

Результати наукової роботи можна відобразити у формі наступних узагальнених висновків:

1. Проаналізовано історію розвитку конкурсного процесу із часів Стародавнього Риму, Київської Русі, та таких країн як Італія, Франція, Англія, Німеччина, США, конкурсний процес яких пройшов тривалий, складний період розвитку, здобувши власні характерні риси та особливості, багато із яких знайшло своє відображення у сучасному законодавстві про банкрутство, включаючи законодавство України.

2. Використання порівняльного аналізу дало змогу дослідити розвиток національного законодавства про банкрутство. За період незалежності України прийнято три редакції Закону, який регулює відносини банкрутства. Першим з них є Закон України «Про банкрутство» від 14.05.1992 року № 2344-XII, але докорінні зміни в економічному розвитку поставили перед необхідністю прийняття другої редакції - Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 30.06.2013 року у редакції Закону № 784-XIV, а згодом і третьої редакції Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» у редакції від 22.12.2011 року № 4212-VI.

При цьому слід зауважити, що третя редакція Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» виявилася надто ускладненою за змістом, а особливо у правозастосовній діяльності судів. На практиці використовується обидві, як діюча - так і попередня редакції Закону. Для проваджень у справах про банкрутство, які порушені до 19.01.2013 року діють норми Закону від 30.06.1999 року № 2343-12 окрім процедури продажу майна, регулювання якої відбувається за нормами нової редакції Закону. На нашу думку чинна редакція Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» є «сирою» та потребує значних доопрацювань з внесенням відповідних змін і доповнень з огляду на судову практику.

Зазначене підтверджується тим, що за рік роботи нової редакції Закону від 22.12.2011 року № 4212-VI прийнято вісім Законів України якими внесені зміни і доповнення до її тексту, і це не є межею.

3. Проаналізувавши чинне законодавство та різні підходи науковців до визначення поняття відносин неспроможності, запропоновано власне визначення поняття «відносини неспроможності» як відносини, що виникають в результаті визнаної судом неспроможності господарюючого суб'єкта, з причини наявності визначеної кількості непогашених у строки грошових зобов'язань перед іншими особами, установами, організаціями та державою, що є наслідком його господарської діяльності, та спрямовані на відновлення платоспроможності такого суб'єкта господарювання за допомогою процедур санації та мирової угоди, або застосування ліквідаційної процедури.

В той же час, зважаючи на нормативне закріплення у третій редакції Закону поняття неплатоспроможності та банкрутства, неплатоспроможністю є неспроможність суб'єкта підприємницької діяльності виконати після настання встановленого строку грошові зобов'язання перед кредитором не інакше, як через відновлення його платоспроможності. Поняття банкрутства визначено як визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедур санації та мирової угоди і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Законом, грошові вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури.

4. Дослідивши нововведення, закріплені чинною редакцією Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» слід відмітити таку новелу, як застосування принципу обрання загального, спеціального або спрощеного порядку провадження у справах про банкрутство. Загальний порядок банкрутства передбачає застосування процедури розпорядження майном з переходом до процедур санації, ліквідації або мирової угоди. Спеціальний порядок банкрутства передбачає залучення до участі у справі додаткових учасників, продовження термінів санації, збіг процедур санації та розпорядження майном. Зазначений порядок застосовується до підприємств, які мають суспільну цінність або особливий статус, сільськогосподарських підприємств, страховиків, професійних учасників ринку цінних паперів, фермерських господарств. Спеціальний порядок застосовується до банкрутства з метою проведення санації боржника його керівником і банкрутства державних підприємств. Спрощений порядок банкрутства передбачає застосування процедури ліквідації без застосування процедур розпорядження майном та санації. Ця процедура застосовується при банкрутстві боржника, що ліквідується власником.

5. Зроблено висновок, що прийняття судом заяви про порушення справи про банкрутство і порушення провадження у справі про банкрутство є відокремленими одна від одної процесуальними діями,

тобто порушення провадження у справі про банкрутство має двоетапний характер. На першому етапі господарський суд вирішує питання про прийняття заяви до розгляду або про відмову в її прийнятті чи повернення заяви, на другому - питання про порушення провадження у справі про банкрутство або про відмову в такому порушенні. Це сприятиме неможливості безпідставного порушення справи про банкрутство.

6. Зроблено висновок, що розпорядження майном є першим та важливим етапом провадження у справі про банкрутство боржника – юридичної особи. Але у той же час дана процедура не застосовується при спрощеній процедурі банкрутства та у справах про банкрутство фізичних осіб-підприємців, що за своєю суттю, розглядаючи дану процедуру робить можливим її застосування тільки для боржників, що мають статус юридичних осіб.

7. На основі дослідження можна наголосити, що Закон містить дві основні процедури, які за своєю суттю відновлюють механізм платоспроможності, - санацію та мирову угоду. Нашу думку, зазначені реабілітаційні процедури (санація, мирова угода) не мають жодного сенсу у випадку, коли пасив боржника у десятки або навіть сотні разів перевищує його актив, що за своєю суттю робить неможливим залучення інвестора, який був би згоден інвестувати кошти для погашення боргів підприємства-боржника, які в десятки разів перевищують реалізаційну вартість підприємства-боржника при продажу його як цілісного майнового комплексу у ліквідаційній процедурі. З боку інвестора, економічно вигіднішим є придбати усе майно боржника у ліквідаційній процедурі за ліквідаційною вартістю, ніж інвестувати грошові кошти у непрацююче підприємство обтяжене боргами.

8. Зроблено висновок, що ліквідація банкрута застосовується у випадку коли інші судові процедури не дали бажаного результату у відношенні до боржника або їх введення було недоцільним. Поняття «банкрут» застосовуються до боржника лише після винесення господарським судом рішення – постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідаційна процедура вводиться судом на строк 12 місяців, Законом не передбачено продовження цього строку, тому даний строк є присічним.

При цьому слід зауважити, що з метою скорочення строків ліквідаційної процедури, законодавцем введено ряд нововведень, одне з яких є запровадження організацій з управління активами боржника після його ліквідації. У разі якщо на момент закінчення строку ліквідації залишилися непроданими активи боржника і негайний продаж матиме наслідком істотну втрату їх вартості, ліквідатор передає такі активи в управління визначеній господарським судом юридичній особі, яка зобов'язана вжити заходів щодо продовження погашення заборгованості кредиторів боржника за рахунок отриманих активів.

На даний час зазначене положення Закону розглядається лише з огляду на теоретичні положення Закону та на практиці ще не застосовувалось.

9. У процесі дослідження виявлено недоліки Закону у редакції від 22.12.2011 року № 4212-VI, до яких слід віднести відсутність, у порівнянні з попередньою редакцією Закону норм, що регламентують особливості банкрутства відсутнього боржника, застосування до процедури досудової санації однорічної заборони на подання до суду заяви про порушення справи про банкрутство, не включення майна банкрута, що є предметом забезпечення, до складу ліквідаційної маси і використання виключно для задоволення вимог кредитора за зобов'язаннями, які воно забезпечує, ускладнена процедура реалізації майна підприємства-боржника, відсутність можливості продовження строку ліквідаційної процедури.

10. З метою удосконалення чинного законодавства про банкрутство запропоновано внести зміни до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» в частині, що стосується введення процедури досудової санації, з визначенням чітких умов щодо розміру вимог кредиторів, їх безспірності та строку незадоволення, удосконалення процедури визнання боржника банкрутом та строків проведення ліквідаційної процедури з можливістю їх продовження господарським судом, включення до тексту Закону норму, яка б визначала гарантоване відшкодування усіх витрат ліквідаційної процедури перед погашенням вимог кредиторів.

11. Проведений аналіз стану охорони праці офісі арбітражного керуючого дозволяє визначити його як такий, що перебуває на високому рівні. Виконуються усі вимоги законодавства щодо організації системи управління охороною праці, призначення відповідальних осіб, нормативно-правового забезпечення та проведення необхідних інструктажів працівників. Випадки травматизму чи професійних захворювань за останні три роки не відбувалися, що свідчить про ефективність створення безпечних умов для роботи працівників.

Санітарно-гігієнічні умови праці відповідають чинним нормативам і стандартам, їх можна характеризувати як оптимальні.

Безпека у надзвичайних ситуаціях була розглянута з точки зору потенційної можливості виникнення пожежі. Встановлено, що використання електричних приладів, зберігання у приміщеннях значної кількості паперових документів та наявність дерев'яних меблів створюють небезпеку виникнення такої надзвичайної ситуації.

АНОТАЦІЯ

Жмакін С.А. Правове регулювання банкрутства суб'єктів господарювання – юридичних осіб. – Рукопис. ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ». м. Суми, 2014 р.

Дипломна робота на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» за спеціальністю 8.030401 Правознавство.

Дипломна робота присвячена дослідженню теоретичних та практичних питань неспроможності (банкрутства) боржників, що мають статус юридичної особи та проблемних питань застосування норм Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» у новій редакції. Проведено дослідження реформи законодавства з питань банкрутства, співставлення норм чинного законодавства та норм, які втратили чинність, нових наукових положень і пропозицій по вдосконаленню законодавства про банкрутство. За результатами проведеного дослідження в рамках завдань наукової роботи визначено проблеми та запропоновано шляхи вдосконалення чинного законодавства, що регулює відносини банкрутства в Україні.

Ключові слова: банкрутство, неспроможність, неплатоспроможність, санація, мирова угода, ліквідація.

АННОТАЦИЯ

Жмакин С. А. Правовое регулирование банкротства субъектов хозяйствования - юридических лиц. - Рукопись.

Государственное высшее учебное заведение

«Украинская академия банковского дела НБУ». г. Сумы, 2014 г.

Дипломная работа на соискание образовательного - квалификационного уровня «магистр» по специальности 8.030401 Правоведение.

Дипломная работа посвящена исследованию теоретических и практических вопросов несостоятельности (банкротства) должников, имеющих статус юридического лица и проблемных вопросов применения норм Закона Украины «О восстановлении платежеспособности должника или признании его банкротом» в новой редакции. Проведено исследование реформы законодательства по вопросам банкротства, сопоставление норм действующего законодательства и норм, которые потеряли силу, новых научных положений и предложений по совершенствованию законодательства о банкротстве. По результатам проведенного исследования в рамках задач научной работы определены проблемы и предложены пути совершенствования действующего законодательства, регулирующего отношения банкротства в Украине.

Ключевые слова: банкротство, несостоятельность, неплатежеспособность, санация, мировое соглашение, ликвидация.

SUMMARY

Zhmakin S. A. The Legal Regulating of Bankrupt Entities. - Manuscript. State Higher Educational Institution "Ukrainian Academy of Banking of the National Bank." Sumy, 2014.

Thesis for obtaining the educational qualification of "Master" in the specialty 8.030401 Jurisprudence.

This work is devoted to theoretical and practical issues of insolvency (bankruptcy)

of debtors that have legal personality and problematic on application of the Law of Ukraine "On Restoring Debtor's Solvency or bankruptcy" in the new edition. A study of reforms in the bankruptcy laws,

the comparison of the current legislation and regulations that are terminated by new scientific principles and proposals to improve bankruptcy legislation.

The results of the research within the scientific work tasks identified problems and suggest ways of improving the current legislation governing relations bankruptcy in Ukraine.

Keywords: bankruptcy, insolvency, reorganization, the settlement agreement, the liquidation.